

ĐỀ 1

Môn: Ngữ văn
Thời gian làm bài: 90 phút

PHẦN I (6 điểm) Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi.

Lần này ta ra, thân hành cầm quân, phương lược tiến đánh đã có tính sẵn
(Trích: “Hoàng Lê nhất thống chí”)

Câu 1. Đoạn trích trên là lời của ai nói với ai? Nói trong hoàn cảnh nào?

Câu 2. Giải thích ý nghĩa nhan đề tác phẩm.

Câu 3. Trong câu “-Lần này ta ra, thân hành cầm quân, phương lược tiến đánh đã có tính sẵn.”, nhân vật “ta” đã thực hiện hành động nói nào? Hành động nói đó thực hiện theo cách trực tiếp hay gián tiếp? Vì sao em lại khẳng định như vậy?

Câu 4. Hãy viết một đoạn văn diễn dịch khoảng 12 câu trình bày cảm nhận của em về vẻ đẹp của nhân vật “ta” được thể hiện trong hồi thứ mười bốn “Hoàng Lê nhất thống chí”. Trong đoạn có sử dụng câu ghép và lời dẫn trực tiếp (gạch chân và chỉ rõ).

PHẦN II (4 điểm)

Tôi hỏi đất:

- Đất sống với đất như thế nào?
- Chúng tôi tôn cao nhau

Tôi hỏi nước:

- Nước sống với nước như thế nào?
- Chúng tôi làm đầy nhau

Tôi hỏi cỏ:

- Cỏ sống với cỏ như thế nào?
- Chúng tôi đan vào nhau

Làm nên những chân trời

Tôi hỏi người:

- Người sống với người như thế nào?

Tôi hỏi người:

- Người sống với người như thế nào?

Tôi hỏi người:

- Người sống với người như thế nào?

(*Hỏi- Hữu Thịnh*)

Câu 1: Chỉ ra những phương thức biểu đạt được sử dụng trong văn bản trên.

Câu 2: Em hiểu như thế nào về lối sống “tôn cao nhau” của đất, “làm đầy nhau” của nước, và “đan vào nhau” của cỏ ?

Câu 3: Từ lời sống của đất, nước và cỏ trong bài thơ trên, kết hợp với những hiểu biết xã hội, em hãy viết một đoạn văn nghị luận khoảng 2/3 trang giấy thi trình bày suy nghĩ của em về lối sống đồng cảm, sẻ chia của con người Việt Nam.

-----Hết-----

ĐỀ 2

Môn: Ngữ văn

Thời gian làm bài: 90 phút

PHẦN I (6 điểm). Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi.

Nàng bắt đấng dĩ nói:

- Thiếp sở dĩ nương tựa vào chàng vì có cái thú vui nghi gia nghi thất. Nay đã bình rơi trâm gãy, mây tạnh mưa tan, sen rũ trong ao, liễu tàn trước gió; khóc tuyết bông hoa rụng cuống, kêu xuân cái én lìa đàn, nước thắm buồm xa, đâu còn có thể lên núi Vọng Phu kia nữa.

(Trích: “Chuyện người con gái Nam Xương”)

Câu 1. Đoạn trích trên là lời của ai nói với ai? Nói trong hoàn cảnh nào?

Câu 2. Văn bản “Chuyện người con gái Nam Xương” được trích từ tập truyện “Truyện kì mạn lục”. Hãy giải thích ý nghĩa nhan đề của tập truyện đó.

Câu 3. Trong câu “-Thiếp sở dĩ nương tựa vào chàng vì có cái thú vui nghi gia nghi thất.”, nhân vật đã thực hiện hành động nói nào? Hành động nói đó thực hiện theo cách trực tiếp hay gián tiếp?

Câu 4. Hãy viết một đoạn văn quy nạp khoảng 12 câu trình bày cảm nhận của em về vẻ đẹp của nhân vật Vũ Nương được thể hiện trong văn bản “Chuyện người con gái Nam Xương”. Đoạn văn có sử dụng câu ghép và lời dẫn trực tiếp (gạch chân và chỉ rõ).

PHẦN II. (4 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

“Có thể, chúng ta vẫn nghĩ hạnh phúc là vấn đề “riêng tư” và “cá nhân”. Nhưng không phải vậy. Nếu bạn lo buồn hay gặp bất trắc thì ít nhất, thầy cô, cha mẹ, bạn bè đều cảm thấy xót xa, lo lắng cho bạn. Còn nếu bạn vui tươi, hạnh phúc thì ít nhất cũng làm cho chừng đó người cảm thấy yên lòng, lạc quan và vui vẻ khi nghĩ về bạn.

Mỗi con người là một mắt xích, dù rất nhỏ nhưng đều gắn kết và ảnh hưởng nhất định đến người khác. Và người khác ấy lại có ảnh hưởng đến những người khác nữa. Tôi thích nghĩ về mối quan hệ giữa con người với nhau trong cuộc đời như mạng thể kim cương. Mỗi người là một nguyên tử cacbon trong cấu trúc đó, có vai trò như nhau và ảnh hưởng đến bốn nguyên tử khác, và cứ thế mà nhân rộng ra. Chúng ta cũng có thể vô tình tác động đến cuộc đời một người hoàn toàn xa lạ theo kiểu như vậy.”

(Trích *Nếu biết trăm năm là hữu hạn*, Phạm Lữ Ân, NXB Hội nhà văn, năm 2016)

1. Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích trên.

2. Em hiểu thế nào về câu nói: *Mỗi con người là một mắt xích, dù rất nhỏ nhưng đều gắn kết và ảnh hưởng nhất định đến người khác?*

3. Từ nội dung đoạn trích trên, em hãy trình bày suy nghĩ (khoảng 2/3 trang giấy thi) về ý kiến: *Cần lan tỏa những cảm xúc, hành vi tích cực và hạn chế những cảm xúc hành vi tiêu cực để xã hội ngày một tốt đẹp hơn.*

